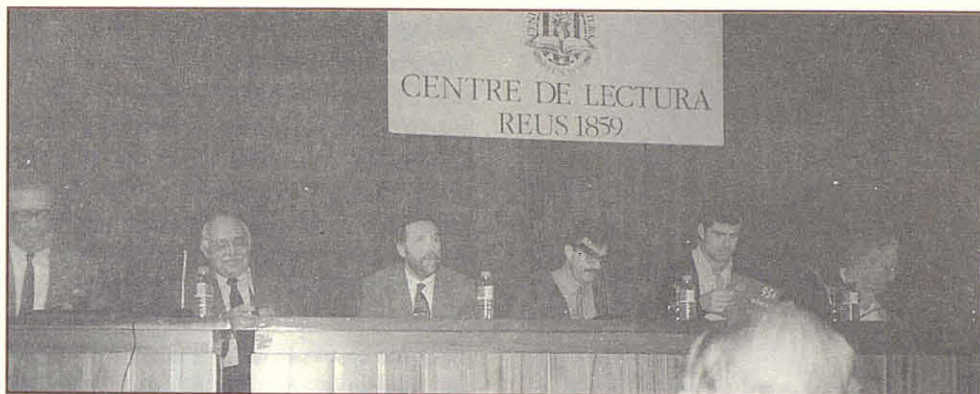

Secció Excursionista

L'excursionisme actual

El proppassat dijous 7 de novembre del 1996, és a dir, el dia en què s'esqueia exactament el 95è aniversari de la fundació de la Secció Excursionista del Centre de Lectura de Reus, es va celebrar a la sala d'actes de l'entitat una taula rodona sobre l'excursionisme actual.

Hi van prendre part Carles Albesa, Joan Cervera, Isidre Rodrigo i Francesc Sanahuja, noms tots ells més que coneguts en els medis excursionistes del país, com a veterans muntanyencs que són i, alhora, com a estudiosos i teòrics del que no debades ha estat considerat durant molts anys l'esport nacional de Catalunya.

La consciència dels canvis accelerats que se succeeixen avui dia en tots els àmbits, i que no poden per menys de fer-se sentir també en la pràctica del muntanyisme, aconsellava de fer aquest debat, que en tot moment va transcórrer amb dinamisme i amb gran interès participatiu per part dels assistents.

La majoria dels temes plantejats, en termes sovint conflictius, no són ara per ara de fàcil resolució, però no per això cal deixar de qüestionar-se'ls, amb la confiança que només així s'estarà en condicions de fer els ajustaments que cal si es vol assegurar la pervivència de la pràctica organitzada i responsable del muntanyisme.

Són problemes d'incidència estrictament excursionista la integració o no dins d'aquest esport d'activitats recents com ara l'escalada acrobàtica o el ciclisme de muntanya, tan aberrants als ulls dels puristes

com anys fa van ser-ho l'esquí o l'espeleologia; o també l'increment d'accidents per imprudència o per desconeixement en l'ús de nous mitjans tècnics.

En canvi, són problemes d'abast més general, tot i repercutir també fortament en el món del muntanyisme, fenòmens com ara la progressiva pèrdua dels valors associatius de les entitats excursionistes, vistes cada cop més (a l'igual que tantes altres entitats de vària mena i finalitat) com a gestores de serveis (tramitacions de llicències federatives i d'assegurances, fornidores d'informació diversa, etc.); o també fets preocupants com l'aparició d'una toponímia innecessàriament exòtica per designar noves vies d'escalada, un fet aquest que no és sinó un de tants símptomes del procés de substitució lingüística i cultural a què es troba sotmès el país en conjunt. En qualsevol cas, són aquestes unes circumstàncies que, amb tot el que puguin tenir d'advers, són vistes pels membres més conscients de la gran família excursionista no tant com a obstacles insuperables sinó com a nous reptes a vèncer, sobretot en l'actual cruïlla històrica de tombant de segle i de mil·lenni.

La benemèrita Secció Excursionista del Centre de Lectura, pel seu compte, s'enfronta a més en una tal avinentesa amb la imminent celebració del seu primer centenari, en la preparació i en l'organització del qual sou tots ja cridats a col·laborar activament des d'ara.

■ JOSEP MURGADES

Coves de S. Gregori i de l'Areny

El passat 10 de novembre es va dur a terme, com a cloenda dels actes del 95è aniversari de la Secció Excursionista, una excursió a les coves de Sant Gregori de Falset i de l'Areny de Vilanova d'Escornalbou. Aquesta sortida també va servir per recordar el centenari del naixement del Dr. Vilaseca, il·lustre arqueòleg reusenc que va fer la majoria de les seves excavacions com a membre de la nostra Secció.

Així doncs, la sortida va començar a les vuit del matí a l'av. de Sant Jordi de Reus amb una filera de 14 cotxes. Prop de les nou es va començar la visita a l'ermita de Sant Gregori i als seus voltants, lloc idoni per al primer àpat de la jornada gastronòmicocultural. Després d'estudiar la documentació arqueològica del jaciment de Sant Gregori, que es trobava a disposició de tots els assistents, i de buscar prop de l'ermita es va localitzar allò que va ser la cova excavada i que avui només és un dels tombs del camí que puja a l'ermita. A mig matí es va reprendre la marxa en direcció a Falset, on es va fer una petita ruta turística i tot seguit es passà pels afores de Marçà, de la Torre de Fontaubella i de Colldejou fins arribar al peu de les muntanyes de la Mare de Déu de la Roca i de l'Areny. Des d'aquest punt i fins a la cova es va pujar caminant al bell mig d'un inesperat dia d'estiu. Un cop arribats a un petit altiplà abans del coll que separa la muntanya de la Mare de Déu de la Roca vam buscar la cova, però en aquest cas vam comptar amb la presència de Maximí Solé, que va excavar-la en companyia del Dr. Vilaseca (com a prova, un sector de la mateixa porta el seu nom, i un altre porta el nom d'un altre soci actiu de la Secció, el Sr. Mercadé). No cal dir que les explicacions de l'abric de l'Areny foren plenament satisfactòries i gratificants per a un públic que en la seva majoria tenia el primer contacte més o menys seriós amb l'arqueologia. Un cop acabada la part més científica de la sortida la major part dels assistents vam quedar sorpresos per les magnífiques vistes des de dalt d'aquestes muntanyes tan properes i per les curioses formacions rocoses amb tota mena de forats característics de la roca vermella de la Mare de Déu de la Roca i els camins oberts entre elles, alguns formats a base de fer graons picant la roca. Per acabar una aventura com aquesta no podia faltar un bon àpat de celebració a la mateixa ermita amb un bon conill amb caragols.